

GAZETA LWOWSKA

WYCHODZI KAZDEGO POWSZEDNIEGO DNIA POPOŁUDNIU

Ceny prenumeraty: We Lwowie bez doręczenia do domu . . . mies. zł. 2.—, kwart. 6.— z dostawą do domu . . . mies. zł. 2.40, kwart. 7.— Na prowincji z przesyłką pocztową . . . mies. zł. 2.40, kwart. 7.— Zagranicą . . . mies. zł. 5.—, kwart. 15.—	Numer telefonu REDAKCJI I ADMINISTRACJI 221-17. Konto PKO Lwów № 504.044.	ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: LWÓW, UL. ZIMOROWICZA 15 I. p. Listy należy frankować. — Reklamacje otwarte wolne od opłaty. Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.	CENA NUMERU 10 gr.	Ceny ogłoszeń: Za 1 wiersz millimetr. (6½ cm. szer.) w zwykłych ogłoszeniach gr. 30, w nadesłanym i w nekrologach gr. 50, w kronice, repertuar, dział gospodarczy, paski w tekście gr. 70, pod nagłówkiem na pierwszej stronie zł. 1.—, Tabelaaryczne o 50 proc. drożej. Za jedno słowo w drobnych ogłoszeniach gr. 10, kupno i sprzedaż słowo gr. 12, matrymonialne, korespondencje prywatne słowo gr. 20, dla poszukujących pracy gr. 5. Z zastrzeżeniem miejsc 25 proc. Zagraniczne o 50 proc. drożej.
	Ceny ogłoszeń:			

Z OKAZJI SESJI BUDŻETOWEJ.

Toczące się obecnie na forum sejmowym obrady nad preliminarzem budżetowym na rok 1936/37 skłaniają nas do przypomnienia naszym czytelnikom głównych zasad, na których się ten preliminarz opiera.

Główną — jak wiadomo — wytyczną przy jego opracowaniu była zasada ścisłej równowagi budżetowej. Deficytu uniknięto przede wszystkim dzięki zwiększeniu strony dochodowej przez wprowadzenie znanych już podatków od uposażeń i podniesienie skali podatku dochodowego. Nie mniej jednak zwrócono baczną uwagę na osiągnięcie jak największych oszczędności po stronie wydatków. Poza tym preliminarz był układany z myślą o spełnieniu zasady jedności i realności budżetu. Szereg pozycji urealniono, na czym zyskała bardzo przejrzystość i zupełność preliminarza.

Preliminarz budżetowy na rok 1936/37 przewiduje dochody zwyczajne i nadzwyczajne na ogólną sumę 2.237.132.900 zł., a wydatki zwyczajne i nadzwyczajne na ogólną sumę 2.237.082.900 zł. Niewielka nadwyżka budżetowa wynosi więc 50.000 zł.

Suma dochodów, prelimitowanych na rok 1936/37 jest większa w porównaniu z rokiem 1935/36 o 128.286.440 zł. Ogólna suma dochodów składa się z wszystkich dochodów administracji łącznie z daninami publicznymi w sumie 1.498.509.490 zł., z wpłat do Skarbu Państwa przedsiębiorstw i zakładów w kwocie 143.623.410 zł. i wpłat monopolów w kwocie 595.000.000 zł. Ogólna suma wydatków składa się z wydatków administracji 2.222.806.900 zł. oraz z dopłat ze Skarbu Państwa do przedsiębiorstw i zakładów 14.276.000.

Daniny publiczne mają dać 1.186.842.000 zł. t. j. około 141 milj. więcej, niż prelimitowano na rok 1935/36. Podatki pośrednie mają dać mniej więcej tą samą kwotę, co w roku 1935/36 — 155 mil. Nadzwyczajne daniny prelimitowane są na 108 milj. tj. o 20 milj. mniej, niż w roku 1935/36. Monopole mają wpłacić 595 milj. tj. o 35 milj. mniej, niż poprzednio. Wpłaty przedsiębiorstw mają przynieść poważną sumę 143,6 milj. tj. prawie dwa razy więcej, niż w bieżącym roku. Tak silnie zwiększona wpłata nie wynika oczywiście z gwałtownego przyrostu dochodów przedsiębiorstw, ale wskazuje na zmiany w polityce finansowania inwestycji kolei i poczty. Dochody administracyjne prelimitowane są na 311,7 milj.

Co się tyczy wydatków, to tu wysiłek oszczędnościowy jest bardzo poważny, zwłaszcza, jeżeli się zważy, że nie ruszono wydatków na siły obronne Państwa i nie zmniejszono niemal zupełnie wydatków na oświatę. Wydatki na emerytury w sumie 160,9 milj. są większe o 8,3 milj. Tłumaczy się to silnym naturalnym przybytkiem emerytur i zaopatrzeń sierocych i wdowich. Większe są również wydatki na obsługę długów państwowych; z 202 milj. wzrosły na 215,7 milj.

Ciekawie przedstawiają się wydatki na płace. Na ogólną sumę wydatków wydatki na płace wynoszą 1.397,7 milj. Kwota ta obejmuje uposażenia 276.557 urzędników i oficerów oraz 169.283 funkcjonariuszów niższych. Z kas państwowych pobiera wynagrodzenie 445.840 pracowników.

W konkluzji stwierdzić należy, że budżet jest zrównoważony i realny w swych przewidywaniach. A to właśnie są momenty najdonioślejszej wagi.

Bul.

Z posiedzenia Rady ministrów.

Warszawa, 13. I. (PAT.) Dnia 11-go b. m. odbyło się pod przewodnictwem p. premiera Marjana Kościłkowskiego posiedzenie Rady ministrów.

BRAKI ORDYNACJI PODATKOWEJ.

Po załatwieniu szeregu spraw, związanych z końcowym okresem dekretowym, Rada ministrów uchwaliła projekt dekretu Prezydenta Rzplitej w sprawie zmiany ordynacji podatkowej. Praktyka wykazała, że obowiązująca ordynacja podatkowa zawiera liczne wady i braki, usunięcie których jest rzeczą konieczną. Wady te polegają z jednej strony na żywym skomplikowaniu niektórych przepisów, dotyczących uprawnień płatniczych, z drugiej strony na zbytym ograniczeniu kompetencji władz skarbowych 2-giej instancji ze szkodą dla sprawnej działalności tych władz. Nadto redakcja niektórych przepisów pozostawiała wiele do życzenia, powodując z powodu wadliwej konstrukcji wątpliwości natury interpretacyjnej.

W szczególności koniecznym okazało się usunięcie z ordynacji podatkowej lub zmiana tych przepisów, które obarczały władze lub płatników zbędną formalistyką, a nie konkretnego ani jednej, ani drugiej stronie wzajemnie dawały. Następnie koniecznym się okazało wprowadzenie takich nowych przepisów, któreby umożliwiły władzom skarbowym zorganizowanie w pewnych poszczególnych wypadkach poboru należności podatkowych przy współdziałaniu władz i organizacji poza organami skarbowymi oraz umożliwiły interesowanym płatnikom uiszcze-

nie należności podatkowych w sposób dla nich dogodniejszy. Projektowany dekret braki te w znacznej części usuwa.

UREGULOWANIE STOSUNKÓW W PRZEMYSLE NAFTOWYM.

W dalszym ciągu obrad Rada ministrów przyjęła projekt dekretu Prezydenta Rzplitej w sprawie uregulowania stosunków w przemyśle naftowym. Dekret ten przeprowadza nowelizację ustawy z dnia 18 marca 1932 r. Celem projektowanego dekretu jest wyrównanie braków, które się ujawniły w toku wykonywania omawianej ustawy.

PODATEK OD NIERUCHOMOŚCI.

Z kolei Rada ministrów uchwaliła zaopiniowany już przez komisję podatkową org. społeczno-gospodarczy projekt dekretu Prezydenta Rzplitej o podatku od nieruchomości, projekt dekretu Prezydenta Rzplitej o rozbudowie miast, wreszcie projekt dekretu Prezydenta Rzplitej w sprawie zmiany ustawy o monopolu zapalczanym, który stworzy podstawę dla zmniejszenia podatku od zapalniczek.

KOSZTY SĄDOWE.

Pozatem Rada ministrów przyjęła projekt dekretu Prezydenta Rzplitej o zmianie przepisów o kosztach sądowych. Dotychczas ministrowi sprawiedliwości służyło prawo umarzania kosztów sądowych w granicach do 1000 złotych. Projekt dekretu daje ministrowi sprawiedliwości możliwość umarzania oraz rozkładania na raty i odroczenia zapłaty zaległych w postępowaniu cywilnym a należnych Skarbowi

Państwa Kosztów sądowych, jeżeli ściągnięcie ich byłoby połączone z niewspółmiernymi trudnościami.

ULGI DLA SPÓŁDZIELNI ROLNICZYCH.

Dalej Rada ministrów uchwaliła projekt dekretu o ulgach w spłacie zobowiązań spółdzielni rolniczo-handlowych i ich central handlowych. Dekret ten ma na celu danie spółdzielniom rolniczo-handlowym możliwości uporządkowania spłaty swoich zobowiązań przez zawarcie układu z wierzycielami na warunkach łagodniejszych, niż to przewiduje prawo o normalnym postępowaniu układowym. Było to koniecznością ze względu na to, że spółdzielnie rolniczo-handlowe, jako społeczne organizacje rolników, których obroty ograniczone są wyłącznie do sfery życia gospodarstwa wiejskiego, zostały szczególnie dotknięte przez skutki kryzysu rolniczego, oraz skutki ustawodawstwa oddłużeniowego, które wierzytelności tych spółdzielni do rolników z mocy prawa rozterminowały na długoletnie spłaty z jednoczesnym obniżeniem oprocentowania i przymusową karencją, nie dając wzamian za to spółdzielniom tym analogicznych ulg w spłacie ich zobowiązań wobec wierzycieli.

Z dobrodziejstw dekretu oddłużeniowego skorzysta około 250 do 300 spółdzielni rolniczo-handlowych, wykazujących zobowiązania wobec wierzycieli na sumę 46 milj. zł. W tym najważniejsze zobowiązania skoncentrowane są w państwowym Banku Rolnym, Centralnej Kasie Spółek Rolniczych, w Banku Związku Spółek Zarobkowych, w Komunalnych Kasach Oszczędności i w Centralach handlowych spółdzielni. Plan oddłużenia w zasadzie przewidywać będzie rozłożenie spłaty zobowiązań spółdzielni rolniczo-handlowych na okres do lat 14, oraz częściowe obniżenie sumy zobowiązań i wysokości oprocentowania, przy czym suma odpisów których dokonać ma Państwowy Bank Rolny, mieścić się będzie w ramach funduszu oddłużenia.

OBNIŻENIE SKŁADEK NA UBEZPIECZENIE EMERYTALNE.

Wreszcie Rada ministrów przyjęła projekt dekretu o czasowym obniżeniu składek za ubezpieczenie emerytalne robotników i pracowników umysłowych oraz za ubezpieczenie od wypadków i chorób zawodowych. Celem dekretu jest czasowe obniżenie obciążeń społeczno-ubezpieczeniowych przez przejściowe zmniejszenie przymusowej kapitalizacji, dokonywanej przez ubezpieczenia społeczne na rzecz zwiększenia bezpośredniej i natychmiastowej konsumpcji.

Zmiany poziomu składek społeczno-ubezpieczeniowych, wprowadzane przez dekret, mają charakter posunięcia doraźnego, przytem dekret nie narusza obecnej struktury ubezpieczeń społecznych. Oszczędności, które z tego tytułu wynikają dla pracowników i życia gospodarczego, wyniosą około 30 milionów złotych rocznie.

W końcu Rada ministrów uchwaliła projekt dekretu, dotyczącego zmiany ustawy o zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia. Na mocy tego dekretu stworzona zostanie podstawa do obniżenia wysokości odsetek zwłoki z zabezpieczeniu na wypadek bezrobocia do norm, obowiązujących w ubezpieczeniach społecznych.

Z Komisji budżetowej Sejmu.

Budżet M. S. Z.

Sejmowa komisja budżetowa prowadziła na sobotnim posiedzeniu obrady nad budżetem Ministerstwa spraw zagranicznych.

Na wstępie zabrał głos p. minister Beck, wygłaszając dłuższe przemówienie, w którym zobrazował prace ministrów w r. 1935, nie poruszając jednak zagadnień natury politycznej, które zostaną omówione przez p. Ministra na posiedzeniu komisji spraw zagranicznych w dniu 14 b. m.

P. Minister zwrócił uwagę na tendencję oszczędnościową w ministerstwie, wyrażającą się redukcją wydatków o 1,900.000 zł. Wydatki prelimitowane są na sumę 38,100.000 zł. P. Minister zaznaczył, że redukcja ta jest poważna, jeśli się weźmie pod uwagę, że zakres prac ministerstwa, które ma powierzona sobie obronę interesów państwa zagranicą, wzmógł się w ostatnich latach bardzo wydatnie.

Po przemówieniu p. ministra Becka zabrał głos sprawozdawca poseł Walewski, który w dłuższym wywodzie uzupełnił wyjaśnienia p. ministra, dotyczące działalności resortu spraw zagranicznych. Jeżeli chodzi o zagadnienie naszego handlu zagranicznego, to referent zwrócił uwagę, że zagadnienia te, które są obecnie rozbite, winny być ujednoczone i scentralizowane. Przechodząc do spraw prasowo-propagandowych, referent stwierdził, że naszą propagandę zagraniczną cechuje planowość, umiar i dążność do jej odbiurokratyzowania. W r. 1935 przebywało w Polsce 76 dziennikarzy w cha-

rakterze przedstawicieli 92 gazet i 21 agencji. Na pogrzebie Marszałka Piłsudskiego w Krakowie obecnych było 120 dziennikarzy zagranicznych. W roku ubiegłym wygłoszono zagranicą 6000 wykładów i odczytów o Polsce. Lektoraty i katedry języka polskiego zagranicą w liczbie 27 znajdują się w 12 państwach europejskich i w Ameryce. Niema takiej stolicy w Europie, w której nie odbyłyby się w roku 1935 jeden lub dwa koncerty wybitnych artystów polskich. Wydano szereg poważnych dzieł w różnych językach. Wiele z tych wydawnictw poświęcono Marszałkowi Piłsudskiemu i jego dziełu.

Na zakończenie referent podkreślił, że budżet M. S. Z. wraz z budżetem M. S. Wojsk. należy traktować jako budżet obrony państwa.

Po referacie rozwinęła się żywsza dyskusja, w której głos zabierali liczni mówcy, stawiając szereg zapytań odnośnie poszczególnych działów gospodarki M. S. Z. oraz wnosząc kilka drobniejszych poprawek.

Z kolei p. minister Beck odpowiedział w dłuższym przemówieniu na poruszone w toku debaty zagadnienia.

Na zakończenie dyskusji zabrał głos sprawozdawca pos. Walewski, który udzielił wyjaśnień poszczególnym posłom i wypowiedział się przeciw wszystkim wnioskom oszczędnościowym. W głosowaniu odrzucono wniosek dodatkowy i budżet przyjęto bez zmian w brzmieniu projektu rządowego.

Wyrok na zabójców ministra Pierackiego.

Warszawa, 13. I. (PAT.) Sąd okręgowy w Warszawie ogłosił o godz. 12 min. 10 w południe sentencję wyroku w sprawie o zabójstwo ś. p. ministra Pierackiego.

Sentencja ta ma brzmienie następujące:

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej sąd okręgowy w Warszawie, VIII. wydział karny, na posiedzeniu sądowym rozpoznawszy w dniach od 18 listopada 1935 do dnia 10 stycznia 1936 r. sprawę oskarżonych, którzy wzięli udział w organizacji ukraińskich nacjonalistów w celu oderwania od Państwa Polskiego jego południowo-wschodnich województw, oraz innych zbrodni i za to zasądził:

Stefana Banderę, Mikołaja Łebeda, Darję Hnatkiwską, Jarosława Karpyńca, Mikołaja Kłymyszyna, Bohdana Pidhajnego, Iwana Małucę, Jakóba Czornija, Eugenjusza Kaczmarzkiego, Romana Myhala, Katarzynę Zarycką, Jarosława Raka uznać za winnych popełnienia wszystkich im zarzuconych czynów i skazać ich:

Stefana Banderę za czyn z art. 97 par. 1 k. k. w związku z art. 93, par. 1 k. k. i z mocy art. 47, par. 1 p. b. k. na karę 15 lat więzienia oraz utratę praw publicznych i obywatelskich, praw honorowych na okres 10 lat, za czyn opisany w p. b. 1 z mocy art. 26, 27, 225, par. 1 i 47, par. 1 p. a. k. k. na karę śmierci oraz utratę praw publicznych i obywatelskich, praw honorowych na zawsze, z mocy art. 4 p. 4 ustawy z dnia 2 stycznia 1936 r. o amnestji, orzeczoną karę śmierci zamienić na karę dożywotniego więzienia, oraz utratę praw publicznych i obywatelskich honorowych na zawsze.

Mikołaja Łebeda na lat 15, oraz utratę praw publicznych i obywatelskich, praw honor. na 10 lat, za czyn opisany w p. b. 2 z mocy art. 26, 27, 225, par. 1 i 47, par. 1 p. a. k. k. na karę śmierci oraz utratę praw publicznych i obyw. praw honor. na zawsze, z mocy art. 4 p. 4 ustawy z 2 stycznia 1936 r. o amnestji, orzeczoną karę śmierci zamienić na karę dożywotniego więzienia, oraz utratę praw publicznych i obyw. praw honor. na zawsze.

Darję Hnatkiwską na karę 10 lat ze złagodzeniem na podstawie amnestji do 6 lat i 8 miesięcy oraz na karę dodatkową utratę praw publicznych i obyw. praw honor. na okres 10 lat, za czyn opisany w p. b. 3 z mocy art. 27 i 225, par. 1 k. k. na karę 15 lat więzienia, z mocy art. 31 k. k. jako karę łączną 15 lat i utratę praw publicznych i obyw. praw honor. na 10 lat.

Jarosława Karpyńca na karę 15 lat, oraz utratę praw publ. i obyw. honor. na 10 lat, oraz na karę śmierci utratę praw publ. i obyw. praw honor. na zawsze, na podstawie amnestji zamienić na karę dożywotniego więzienia,

oraz utratę praw publ. i obyw. praw honor. na zawsze.

Mikołaja Kłymyszyna na karę 15 lat więzienia, utratę praw publ. i obyw. praw honor. na 10 lat, oraz na karę dożywotniego więzienia oraz utratę praw publ. i obyw. praw honor. na zawsze, na podstawie amnestji jako łączną karę dożywotniego więzienia i utratę praw publ. i obyw. praw hon. na zawsze.

Bohdana Pidhajnego na 15 lat, i 10 lat utraty praw publ. i hon. oraz na karę dożywotniego więzienia i utraty praw publ. i hon. na zawsze, na mocy amnestji jako karę łączną dożywotniego więzienia oraz utratę praw publ. i honorowych na zawsze.

Iwana Małucę na 12 lat, utratę praw publ. i honor. praw obyw. na 10 lat, za czyn w p. b. 7 z mocy art. 27, 225, na 12 lat więzienia i z mocy art. 31 k.

k. wymierzy karę łączną 12 lat więzienia oraz utratę praw publ. i obyw. praw honor. na 10 lat.

Jakóba Czornija na łączną karę 7 lat więzienia oraz utratę praw publ. i obyw. prw honor. na 10 lat.

Eugenjusza Kaczmarzkiego na łączną karę 12 lat więzienia i utratę praw publicznych i byw. praw honor. na lat 10.

Romana Myhala na 12 lat więzienia i utratę praw na lat 10.

Zarycką na 8 lat więzienia i utratę praw na lat 10.

Raka na lat 7 więzienia i utratę praw na lat 10.

Wszystkim skazanym zaliczono areszt śledczy. Po zastosowaniu amnestji kara śmierci zamieniona została na dożywotnie więzienie, karę zaś do lat 10, sąd odpowiednio złagodził.

Oświadczenie wicepremiera Kwiatkowskiego.

Warszawa, 13. I. (PAT.) Ministrowie holenderscy pp. prof. dr. Henryk Gelissen i dr. Wawrzyniec Deckers, którzy onegdaj wieczorem przybyli do Warszawy, złożyli dziś w godzinach przedpołudniowych wizyty p. ministrowi skarbu inż. E. Kwiatkowskemu, ministrowi rolnictwa i reform rolnych J. Poniatowskiemu, p. ministrowi przemysłu i handlu dr. R. Góreckiemu. PP. ministrom holenderskim towarzyszyli poseł holenderski w Warszawie min. L. Carsten oraz minister polski w Holandji p. Babiński.

W godzinach popołudniowych goście holenderscy zwiedzali miasto. O godz. 14-ej p. minister rolnictwa i reform rolnych Poniatowski oraz minister przemysłu i handlu dr. R. Górecki wydali śniadanie dla ministrów holenderskich w hotelu Europejskim.

O godz. 17-ej ministrowie holenderscy złożyli wizytę panu ministrowi spraw zagranicznych J. Beckowi. O g. 17, prezes Związku Izb przemysłowo-handlowych oraz prezes Związku Organizacji rolniczych R. P. wydalili w salonach Związku Izb przem. handlowych herbatkę na cześć ministrów holenderskich. O godz. 20-ej poseł holenderski w Warszawie min. Carsten wydal obiad w salonach poselstwa. O godz. 23.50 ministrowie holenderscy odjechali do Krakowa.

Zegnali ich na dworcu minister przemysłu i handlu dr. R. Górecki, podsekretarz stanu pp.: Szembek, Doleżał i Raczynski, p. Babiński, poseł polski w Hadze, poseł holenderski Carsten, prezes Związku Izb przem. handlowych Klarner i inni.

Ministrowie holenderycy w Krakowie.

Kraków, 13. I. (PAT.) Wczoraj o g. 6.58 przybyli do Krakowa z Warszawy członkowie rządu holenderskiego p. minister rolnictwa Deckers i min. przemysłu i handlu Gelissen. Na dworcu kolejowym przedstawiciele rządu holenderskiego powitali pp. wicewojewoda krakowski dr. Małszyński z radcą Stankowskim, wiceprezydent miasta Krakowa dr. Stanisław Klimecki i starosta grodzki p. Pałosz. Goście holenderscy po krótkim odpoczynku udali się na Wawel, do krypty św.

Leonarda, gdzie na trumnie Marszałka Piłsudskiego złożyli wieniec, poczem w towarzystwie wiceministra Doleżała odjechali samochodami do Mościc, celem zwiedzenia tamtejszych zakładów przemysłowych. Po powrocie do Krakowa ministrowie holenderscy zwiedzali zabytki miasta.

Wieczorem p. wojewoda krakowski dr. Kazimierz Świtalski wydał obiad na cześć przedstawicieli rządu holenderskiego.

Dziś 13 b. m. o godz. 9.30 przedstawiciele rządu holenderskiego wraz z towarzyszącymi im przedstawicielami władz udali się do Katowic.

POPIERAJMY CELE I ZADANIA
T. S. L!

P. G. WODEHOUSE.

100)

Niedyskrecje Archibalda.

(Ciąg dalszy).

Dokończywszy swego dzieła, odchylił się w tył dla ogarnięcia wzrokiem całości, gdy ostry głos rozlegający się za nim zniecałki, przyprowadził go niemal o utratę równowagi.

— Co u diabła!

Archie odwrócił się z promiennym uśmiechem.

— Hallo, stary towarzyszu! Składam panu moje najlepsze życzenia!

Pan Brewster nagle znieruchomiał. Słaby rumieniec okrył jego lica.

— Co... co to...? — zabełkotał.

Pan Brewster nie był tego ranka w pogodnym usposobieniu. Właściciel wielkiego hotelu ma dużo powodów do trosk, a właśnie w ostatnich dniach cały szereg okoliczności układał się dlań niepomyślnie. Szedł więc do swojego pokoju w celu pokrzepienia nadszarpniętych nerwów półgodzinnym wypoczynkiem, kiedy już na wstępie widok zięcia nastroił go fatalnie. Dopiero jednak, gdy Archie zstał się piwszy z drabin odsonił jego oczom obraz w całej okazałości, pan Brewster uprzytomnił sobie wyraziście ogrom ciosu jaki spadł na niego.

Z niemą zgrozą spoglądał na nowoczesną Wenus. W przeciwieństwie do większości właścicieli hoteli, pan Daniel Brewster był rzeczywistym znawcą sztuki i zamiłowanym zbieraczem autentycznych starożytności. Wszystkie pokoje Cosmopolisu odznaczały się gustownym umeblowaniem, jego zaś prywatny apartament zawierał wyłącznie artysty-

czne sprzęty i drobiazgi. Mając świetnie wyrobiony smak, lubił dyskretne kształty oraz pastelowe kolory, to też owe jaskrawe malowidło zaparło mu dech w piersiach.

Doznał tak gwałtownego wstrząsu, iż przez parę momentów nie zdołał wymówić ani słowa, z czego Archie skorzystał by rzecz całą wyłómaczyć.

— To prezent dla pana od Lucyny na urodziny. Pan Brewster konwulsyjnie przełknął ślinę.

— Lucyna mi ofiarowała... to? — szepnął z wysiłkiem.

Cierpiał dotkliwie, lecz żelazna duma Brewsterów podtrzymywała jego siły. Ten człowiek posiadał niezłomny hart ducha. Przemógł się wkrótce i twarz jego przybrała zwykły wyraz. Córkę swoją kochał nadewszystko, więc chociaż przypuszczał, że jedynie chyba w przystępie chwilowego zamroczenia umysłu mogła sobie wyobrazić, iż ów ohydny kicz miałby mu się spodobać, postanowił nie wyprowadzać jej z błędu. Wolalby wprawdzie śmierć niż perspektywę spędzenia całego życia w towarzystwie nowoczesnej Wenus, ale zdecydował raczej znieść mężnie tę męczarnię, aniżeli zdrasnąć uczucia Lucyny.

— Zdaje mi się, że wybrałem dobre miejsce do zawieszenia tego obrazu, nieprawdaż? — zapytał wesoło Archie. — Ładnie wygląda w otoczeniu tych japońskich sztychów, nie uważa pan? Lepiej się uwypukla wśród nich.

Pan Brewster przesunął koniec języka po swych spieczonych wargach i skrzywił się boleśnie, co miało oznaczać uśmiech.

— Istotnie, nawet znacznie od nich odbija! — rzekł potwierdzająco.

KALENDARZ PRAC SEJMU.

Warszawa, 13. I. (PAT.) Kalendarz prac Sejmu na tydzień najbliższy przedstawia się następująco: w poniedziałek 13 b. m. komisja budżetowa Sejmu rozpatrywać będzie budżet Najwyższej Izby Kontroli oraz renty i emerytury, we wtorek pod obrady komisji budżetowej wejdzie budżet M. S. Wojskowych, we środę o godz. 12-ej odbędzie się posiedzenie komisji spraw zagranicznych, na którym p. minister Beck! wygłosi zapowiedziane expose. Dyskusja nad expose p. ministra odbędzie się na następnym posiedzeniu komisji we czwartek o godz. 11-ej. W piątek ma odbyć się plenarne posiedzenie Sejmu dla załatwienia spraw przepracowanych już przez komisję, i dla pierwszego czytania rządowych projektów ustawodawczych, które do tego terminu wpłyną do łaski marszałkowskiej.

KRÓL RUMUŃSKI W BIAŁOGRODZIE

Bukareszt, 13 I. (PAT.) Prezydium Rady ministrów komunikuje: Król Karol w towarzystwie następcy tronu wojewody Michała udał się dzisiaj rano do Białogrodu z wizytą do królowej Marji jugosłowiańskiej. Jutro król wraca do Bukaresztu. Król odjechał do Białogrodu z Banatu, gdzie spędził czas na polowaniu.

Giełda z dnia 13 stycznia.

LWÓW — GIEŁDA ZBOZOWA.

Na Giełdzie obroty prawie we wszystkich artykułach oraz egzekutywna sprzedaż młki. Pszenica, wyka, rzepak, siemię konopne, konieczyna, mąka pszenna, otręby awansowały w cenie. Tendencja skłania się ku wyższej. Usposobienie ożywiło. Wyka ciemna 19.25—19.75, szara 18.25—18.75, siemię konopne 26.25—27.25, rzepak ozimy 41—42, konieczyna czerw. nat. 95—105, wolna od kan. 105—115, 96 pr. 115—125, mąka pszenna gat. I—A 32.50—35, I—B 31—31.50, I—C 29.50—30, I—D 27.50—28, I—E 26.50—27, II—A 26.50—27, II—B 25.75—26.25, II—C 25.50—26, II—D 24.75—25.25, II—E 23.50—24, II—F 22—22.50, II—G 19.50—20, razowa do 90 pr. 19—19.50, otręby żytnie 8.25—8.50, pszenne grube 9.25—10.25, średnie 9.25—9.50, mialkie 11—11.50.

LWÓW — GIEŁDA PIENIĘŻNA.

Obroty w akcjach Chodorowa po zł. 96.75. Większe obroty w dewizie Londyn. Dolar około zł. 5.26.

WARSZAWA — GIEŁDA PIENIĘŻNA.

Dewizy: Belgja 89.50, Holandia 360.40, Londyn 26.19, N. Jork kabel 5.27, Oslo 131.50, Paryż 35.01, Praga 21.96, Sztokholm 135.05, Szwajcaria 172.50. Papiery państwowe: 3 pr. poź. bud. 41.50, 5 pr. poź. konwers. 64.75, 6 pr. poź. dol. 80.50 4 pr. poź. dol. 53, 7 pr. poź. stabilizac. 65.75. Akcje: Bank Polski 98.75, Starachowice 33, Lülpop 7.80. Dolar w obrotach prywatnych 5.26.

CZY JESTEŚ JUŻ CZŁONKIEM LIGI OBRONY POWIETRZNEJ I PRZECIWGAZOWEJ?

ROZDZIAŁ XXVI.

Wszystko dobrze się kończy.

Wprawdzie Archie nie był skłonny do zaprzętanie sobie głowy losom osób, których nie obdarzał specjalną sympatią, lecz w ciągu następnego tygodnia, musiał przyznać, że stan duchowy w jakim zdawał się znajdować jego teść, mimowoli napęlał go niepokojem. Stale czytywał w gazetach o niebywałym napięciu władz umysłowych, któremu podlegają potencjami finansowi, napięciu niejednokrotnie niszczącem ich zdrowie, lękał się przeto, iż panu Brewsterowi powoli zaczyna grozić utrata równowagi moralnej. Archie nie posiadał żadnych wiadomości lekarskich, ale nie brak mu było o tyle zdrowego rozsądku, aby się orientować, że gdy amerykański przemysłowiec, ta ruchliwa, wiecznie czynna maszyna do wytwarzania pieniędzy, zaczyna zachowywać się niesamowicie — w bardzo bliskiej przyszłości może nastąpić katastrofa.

Nie chcąc zasmucać Lucyny, ukrył przed nią swoje przewidywania, natomiast odszukał w klubie Reggiego van Tuyla i zwierzył mu się z trapiących go obaw.

— Słuchaj, Reggie, stary kolego, czy tak, mówiąc między nami, nie zdarzały się w twojej rodzinie wypadki warjactwa?

Reggie otworzył szeroko oczy i spojrział ze zdziwieniem na Archie'go.

— Warjactwa? — powtórzył po namyśle. — Owszem! Mój wuj Edgar uważał, iż jest bliźniakiem w jednej osobie.

(C. d. n.)

